

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

Zamek.

WIADOMOŚCI**ZWIĄZKU****POLSKICH ZRZESZEŃ TECHNICZNYCH
I ZWIĄZKU POLSKICH CZASOPISM
TECHNICZNYCH I ZAWODOWYCH****ROK VI****WARSZAWA, 13 maja 1930 R.****Nr. 19****STOWARZYSZENIA TECHNICZNE ZRZESZONE:****Stowarzyszenie Techników Pol-
skich w Warszawie.****Polskie Towarzystwo Politech-
niczne we Lwowie.****Związek Polsk. Inżyn. Kolejow.
Krakowskie Tow. Techniczne.****Stow. Elektrotechn. Polskich.****Polskie Stow. Inż. i Techn. woje-
wództwa Śląskiego.****Stow. Polsk. Inżynierów Górniczych
i Hutniczych.****Stow. Techników w Sosnowcu.****Stow. Techników Polskich w Wilnie.****Stowarzyszenie Inżynierów
i Architektów w Poznaniu.****Stow. Techników w Poznaniu.****Stowarzyszenie Techników wo-
jewództwa Lubelskiego.****Związek Inżynierów Drogowych.****Stowarzyszenie Inżynierów
i Techników ziemi Radomskiej!****Wołyńskie Stowarzyszen. Techników
w Lucku.****Stowarzyszenie Polsk. Inż. Przem.
Naftowego w Borysławiu.****Sekcja Techniczna Towarzystwa
Wiedzy Wojskowej.****Stowarzyszenie Techników Pol-
skich w Bydgoszczy.****Związek Techników Polskich
w Częstochowie.****Stow. Techników Polskich
w Toruniu.****Kujawskie Stowarzyszenie Tech-
ników we Włocławku.****Koło Techników w Ostrowcu.****Koło Techn. w Starachowicach.****Stow. Techników w Grudziądzu.****Stowarzyszenie Techników woje-
wództwa Kieleckiego.****Stowarzyszenie Inżynierów Pola-
ków w Ameryce.****TREŚĆ:**

W sprawie Polskiego Słownika Technicznego. Odezwa A—81

Instrukcja Komisji Polskiego Słownictwa Technicznego Akademii
Nauk Technicznych (początek) A—84**REDAKCJA I ADMINISTRACJA: WARSZAWA, ULICA CZACKIEGO 5**

Konto czekowe P. K. S. O. 5878.

OGŁOSZENIA: 1/1 str. 140 zł., 1/2 str. 85 zł., 1/4 str. 55 zł., 1/8 str. 30 zł., 1/16 str. 18 zł.

Prenumerata za kwartał zł. 1. Cena Nr. 19 — 50 gr.

Członkowie Zrzeszonych Stowarzyszeń wpłacają ulgową prenumeratę
przez swe Stowarzyszenia.

Za prenumeratę dodatku Kroniki Technicznej 4 zł. kwartalnie.

(Początek patrz 2 str. okładki).

- 38—Energicznego Inżyniera z praktyką w konstrukcjach żelaznych (projekty) i z pewnym wyrobieniem handlowem poszukuje Wytw. Art. Techn. Stanowisko zupełnie samodzielne, pożądana jest więc pewna gwarancja lub poważne referencje.
- 49—POTRZEBNY TŁOMACZ MŁODY INŻYNIER lub TECHNIK (mechanik) do tłumaczenia z języka niemieckiego na polski. Konieczna dokładna znajomość terminologii technicznej. Posada stała.

POSZUKUJĄ PRACY:

- 63—Inżynier-Mechanik, dzielnym fachowcem, z praktyką warsztatową, pełen inicjatywy i energii, obeznany z nowoczesnymi metodami naukowymi pracy, gwarantuje zwiększenie produkcji — przyjmie posadę od zaraz.
- 65—Inżynier-mechanik, specjalność maszyny rolnicze — traktory, transmisje, projekty fabryk, znajomość konstrukcji i fabrykacji, organizator-kalkulator, zna języki: niemiecki, polski, rosyjski.
- 67—Inżynier-chemik, cukrownik — ostatnio sekretarz techniczny, 22 lata praktyki, dobry organizator — poszukuje posady w cukrownictwie lub w sekretarjacie technicznym.
- 69—Inżynier-elektryk z 3-letnią praktyką przy budowie i eksploatacji sieci elektrycznych wysokiego i niskiego napięcia zmieni posadę od zaraz.

PATENTY na wynalazki

Rejestracja wzorów i znaków towarowych
w kraju i zagranicą.

Skargi i obrony we wszystkich instancjach
Urzędu Patentowego.

I. MYSZCZYŃSKI

INŻYNIER PRZYSIĘGŁY RZECZNIK PATENTOWY
WARSZAWA. UL. HOŻA 50, TEL. 259-10

KLASYFIKACJA DZIESIĘTNA

OPIS SYSTEMU SKRÓCONE TABLICE

Do nabycia w Kancelarii Stow. Techników Polskich
w Warszawie.

BIBLIOTEKA
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
Warszawa, Pl. Jedności Robotniczej 1

W sprawie

Polskiego Słownika Technicznego.

Odezwa do Zrzeszonych Towarzystw Technicznych.

Kongres Federacji Inżynierów Słowiańskich, który obradował w Poznaniu w dniach 22 — 24 czerwca 1929 r. powziął między innymi uchwałę, wzywającą Związki Narodowe Inżynierów, należące do Federacji, do podjęcia prac ok. przygotowania wydawnictwa Słownika Technicznego w językach Związków Narodowych, a więc w językach: polskim, czeskim, serbskim, bułgarskim i rosyjskim. Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych, który objął na rok 1929/30 przewodnictwo Federacji Inżynierów Słowiańskich, jest obowiązany wdrożyć tę pracę zarówno u siebie, w domu, to znaczy w Polsce, jak i w Związkach Narodów, będących członkami Federacji. Mimo, że polscy inżynierowie odgrywali i odgrywają ważną rolę w rozwoju nauk technicznych, że istnieją dwie polskie szkoły politechniczne (lwowska od r. 1878, warszawska od r. 1920), Instytut agronomiczny i leśniczy w Merymoncie (1816), Akademia Górnicza od r. 1919, dawny Instytut Techniczny od r. 1883 obecna W. Szkoła Przemysłowa w Krakowie 1882, Szkoła Lasowa we Lwowie od r. 1874 i t. d., i że w odrębnym Państwie Polskiem Władze rządowe działu technicznego urzędują w języku polskim od lat dziesięciu, zaś w b. zaborze austriackim zaprowadzono język polski jeszcze w r. 1867, terminologia techniczna polska nie jest dotąd ustaloną i nie posiadamy polskiego słownika technicznego. Związek P. Z. T. ma zatem podwójne zadanie do spełnienia, a mianowicie wydać polski słownik techniczny i rozszerzyć tę pracę na wszystkie języki słowiańskie, mające przedstawicieli w Federacji. Zarząd Związku zwrócił się w tej sprawie przede wszystkim do Akademii Nauk Technicznych, pragnąc, aby wydawnictwo polskiego słownika technicznego było podjęte w porozumieniu z najwyższą instancją polską w sprawach technicznych. W czasie narad odbytych w dniach 16.X. i 16.XII. b. r. między Prezydjami Akademii Nauk Technicznych, Komisji Słownikowej tejże Akademii, Związkiem P. Z. T. i P. Inż. K. Stadtmüllerem ustalono następujące zasady:

Dla wydawnictwa Słownika będą wyłonione dwie komisje. Pierwsza Komisja złożona z przedstawicieli Akademii Nauk Technicznych, Komisji Słownikowej tej Akademii, Związku P. Z. T. i Naczelnego Redaktora P. inż. K. Stadtmüllera będzie miała za zadanie kierować pracami pod względem rzeczowym, t. zn. co do schematu

i układu słownika, instrukcyj, wzorów formularzy, wszelkich kwestyj językowych (równoznaczników i t. d.), kolejności wydawnictwa poszczególnych części słownika i t. d.

Druża komisja, wyłoniona ze Związku P. Z. T. z Naczelnym Redaktorem P. inż. K. Stadtmüllerem będzie kierowała wydawnictwem pod względem finansowym i technicznym (finansowanie, zbieranie materiałów, drukowanie, sprzedaż i t. d.) i będzie w stałym kontakcie ze Związkami Narodowymi, należącymi do Federacji Inżynierów Słowiańskich, w celu równoległego wydawnictwa słowników w innych językach słowiańskich.

Jako schemat przyjęto niżej podany schemat A. N. T., z wszystkimi działami, poddziałami i t. d. i postanowiono, że dla każdego terminu cudzoziemskiego ma być przyjęty **tylko** jeden właściwy odpowiednik polski, jako wyraz **główny**, podczas gdy równoznaczne, w użyciu, będące dalsze wyrazy polskie, będą podawane w nawiasie. Komisja Słownikowa A. N. T. przyjęła na siebie zadanie ustalenia, który wyraz polski ma być uznany jako wyraz **główny**, a które równoznaczniki będą uznane jako wyrazy **uboczne**. Komisja Słownikowa A. N. T. zajmuje się ustaleniem **definicji** poszczególnych wyrazów, a Związek P. Z. T. będzie mógł korzystać z tych prac, które jednak wolno postępują i wydawnictwo Słownika nie będzie mogło czekać na ich ukończenie. Słownik będzie obejmował wyrazy w językach: francuskim (ewent. niemiecki) i polskim, względnie w innym języku słowiańskim.

Wzór kartki dla zgłaszania wyrazów, przyjęty przez Komisję Słownikową A. N. T. jest dołączony do niniejszego zeszytu Wiadomości w dwóch odmianach: **Wzór A.** jest formularzem niewypełnionym, a **wzór B.** jest formularzem przykładowo wypełnionym, dla objaśnienia sposobu wypełnienia kartki. Należy zatem podać na kartce wyraz polski, z ewentualnymi w języku pokim używanymi równoznacznikami, równoznaczniki w języku: francuskim i niemieckim i stronę Słownika Schlomann-Oldenbourga, na której się znajduje równoznacznik obcy.

Zarząd Związku zwraca się do Zrzeszeń technicznych z prośbą o współpracę około przygotowania materiału słownikowego, a wyobraża ią sobie w następujący sposób:

Zrzeszenia zawodowe jak:

Związek Polskich Inżynierów Kolejowych,
Związek Inżynierów Drogowych,
Stowarzyszenie Polskich Inżynierów Przemysłu Naftowego,
Sekcja Techniczna Towarzystwa Wiedzy Wojskowej i
Stowarzyszenie Polskich Inżynierów Górniczych i Hutniczych
mają za zadanie zbierać materiały dla słownika wyrazów technicznych w swoim specjalnym dziale i mają w tym celu utworzyć w swem łonie komisje słownikowe (o ileby oczywiście takie komisje już nie istniały).

Zrzeszenia ogólne (terytorjalne) utworzą w swem łonie Komisje słownikowe, złożone z członków, zajmujących się słownictwem i oka-

zujących zamiłowanie dla tego działu. Te komisje mają zbierać materiały słownikowe wszystkich działów wymienionych w schemacie, bez względu na specjalności. Materiały, które Zrzeszenia już rozprządają, prosimy przesyłać, a materiały zbierane w przyszłości prosimy stale przysyłać Naczelnemu Redaktorowi P. inż. S. Stadtmüllerowi w Krakowie, Retoryka 15. Tak samo pod powyższym adresem prosimy przysyłać wszelkie wiadomości, tyżące się dzieł i publikacyj, ogłoszonych w języku polskim, w poszczególnych działach technicznych, które zawierają polską terminologię i z których można czerpać wyrazy do słownika.

Zarządowi Związku, względnie komisji przez niego wyłonionej, przypadnie w udziale trudne zadanie zebrania funduszków na wydanie słownika. Przybliżony preliminarz kosztów przedstawia się w ten sposób, że dla zorganizowania biura i podjęcia systematycznej pracy potrzebny jest na razie fundusz 20.000.— złotych.

Przy zbieraniu potrzebnych środków liczymy na pomoc Władz rządowych, w szczególności Ministerstw, zawiadujących w swoich resortach agendami technicznymi, dalej liczymy na pomoc naszego przemysłu, mającego obowiązek przyczynienia się do usunięcia obcych wyrazów z naszego warsztatu pracy i stworzenia łącznika między naszą terminologią techniczną a terminologią krajów słowiańskich i państw zachodnich.

Nie wątpimy, że Zrzeszone Stowarzyszenia okażą gotowość wzięcia udziału, w granicach możliwości, w pokryciu kosztów wydawnictwa, ewentualnie przez subskrypcję na odbiór całego kompletu, lub części specjalnych Słownika.

Sposób zbierania materiałów do pol. słown. techn. wymaga jednak zasadniczego ujęcia tej pracy

I. O ile z jednej strony Związek P. Z. T. nie ma żadnego powodu do ograniczania swobody wyboru opracowania słownictwa pewnego działu działu techniki, to z drugiej strony niema żadnej podstawy, aby te komisje słownikowe zbierały materiał ze wszystkich dziedzin techniki. Przeciwnie, wskazane jest rozdzielenie całej pracy w ten sposób między wszystkie komisje słownikowe, aby jeden i ten sam dział techniki (materiał) nie był bezcelowo kilka razy wypisywany. W tym celu należy się porozumieć i ustalić rozdział prac.

Stanowisko to oczywiście nie przesądza dostarczenie już gotowych materiałów do pol. słown. techn., względnie wyjątkowe opracowanie słownictwa tej samej dziedziny techniki (w porozumieniu lub bez wzajemnego porozumienia się komisji) w dwu różnych środowiskach kulturalnych (np. Kraków—Wilno).

II. Wobec wydania ogólnego niemiecko-polskiego Słownika Technicznego przez Inż. K. Stadtmüllera, niema żadnej racji wypisywania z tego Słownika terminów tam się znajdujących, natomiast koniecznym byłoby podawanie tych terminów, które nie są objęte tą pracą. Na wypadek zatem podawania terminów, konieczne jest odpowiednie zaznaczenie np. terminów nie objętych Słownikiem Inż. Stadtmüllera.

Reasumując dwa powyższe zastrzeżenia Związek P. Z. T. uprasza zatem Zrzeszone Stowarzyszenia o:

1) zwrócenie się do swych Członków z apelem do zgłaszania gotowości współpracy w zbieraniu materiałów do polskiego słownictwa technicznego;

2) wybranie działu techniki, któryby najwięcej odpowiadał danemu Stowarzyszeniu, jednak Związek P. Z. T. zwraca uwagę, że słownictwo działów elektrotechniki, żeglarstwa, lotnictwa i gazownictwa jest albo przygotowane lub jest w opracowaniu, przeto Działy te **nie** potrzebują być opracowane przez Komisje Zrzeszonych Stowarzyszeń. Równocześnie zwraca Związek P. Z. T. uwagę, że ze względu na fakt, że polskie słownictwo techniczne nie jest dotychczas ustalone, wskazane jest, celem ustalenia pojęcia oparcie się na układzie słownika Schlomann-Oldenburg: „Illustrierte Technische Wörterbücher“ München und Berlin. Materiał winien być opracowany **jedynie** systemem **rzeczowym**¹⁾ (nigdy alfabetycznym), zaś dla ułatwienia odszukania danego słowa (polskiego, lub obcego) można prowadzić równocześnie spis alfabetyczny (kartotekę) w jednym, względnie dwu językach. Do terminów polskich mają być dodane równoznaczniki niemieckie i francuskie.

Instrukcję A. N. T. podajemy poniżej.

Zarząd.

INSTRUKCJA

**Komisji Polskiego Słownictwa Technicznego A. N. T.
do opracowania materiału do słowników polskich wyrazów
technicznych, zatwierdzona na posiedz. Komisji w dn. 1.IV.30 r.²⁾**

1. Komisja polskiego słownictwa technicznego, utworzona przy Akademii Nauk Technicznych, zbiera i ocenia materiały do polskich słowników technicznych zapomocą kartek terminologicznych, których wzór dołącza się do niniejszej instrukcji (załącznik 1).

2. Słowniki techniczne są opracowywane działowo, nie zaś alfabetycznie, co jedynie daje możność wydania słowników częściami, stanowiącemi każda pewną całość. Układ słownika uwidoczniono na schemacie (załącznik 2) oraz na wzorach: stronicy słownika (Dział 24, Poddział 6, Ustęp 2. Eksploatacja techniczna dróg żelaznych) (załącznik 3) i stronicy jednego z pięciu skorowidzów słownika (załącznik 4).

3. Materiały do słownictwa zbierane są według następujących działów nauk technicznych.

¹⁾ Pod systemem rzeczowym należy rozumieć takie uporządkowanie słów (jednego działu techniki), jak to jest przedstawione czy to w podręczniku danego działu techniki, lub jak to się stosuje w wykładach danego przedmiotu.

²⁾ Podajemy tylko początek Instrukcji wraz z jednym załącznikiem odsyłając czytelnika do wydanej w r. b. oddzielnej broszury A. N. T., gdzie znajdzie resztę załączników.

Grupa I. Nauki podstawowe.

- Dział 11. Matematyka.
 „ 12. Fizyka. Chemja.
 „ 13. Astronomia. Geodezja.
 „ 14. Statystyka budowli. Wytrzymałość materiałów.
 „ 15. Geologia. Petrografia. Mineralogja.
 „ 16. Meteorologja. Oceanografia. Hydrologja.

Grupa II. Inżynierja.

- Dział 21. Budownictwo ogólne.
 „ 22. Budownictwo specjalne cywilne i wojskowe.
 „ 23. Budownictwo wodne. Wodociągi. Kanalizacja.
 „ 24. Komunikacje lądowe. Drogi. Mosty.
 „ 25. Komunikacje wodne śródlądowe.
 „ 26. Komunikacje morskie.
 „ 27. Komunikacje powietrzne.

Grupa III. Mechanika.

- Dział 31. Części maszyn.
 „ 32. Kotły i silniki parowe stałe.
 „ 33. Dźwignice i przenośnice.
 „ 34. Silniki spalinowe stałe.
 „ 35. Konstrukcje mechaniczne bojowe.
 „ 36. Maszyny hydrauliczne i pneumatyczne. Chłodziarki.
 „ 37. Elektrotechnika.

Grupa IV. Technologia.

- Dział 41. Rolnictwo.
 „ 42. Górnictwo.
 „ 43. Hutnictwo.
 „ 44. Technologia mechaniczna.
 „ 45. Technologia włókna.
 „ 46. Maszyny i przyrządy przemysłu chemicznego.
 „ 47. Technologia chemiczna nieorganiczna.
 „ 48. Technologia chemiczna organiczna.

4. Kartki terminologiczne są wypełniane przez współpracowników Komisji, przeglądane przez członków Komisji z udziałem, w miarę potrzeby, rzeczoznawców technicznych i językowych, uzgadniane z terminologią innych działów i, po ostatecznem ustaleniu ich redakcji z udziałem współpracownika, kwalifikowane do druku.

5. Kartka winna być wypełniona czytelnie i z takim rozstawieniem wierszy, aby poprawienie tekstu było możliwe.

6. Kartki, nadsyłane Komisji przez jej współpracowników, winny być wypełnione co najmniej w następujących rubrykach:

- a) Nr. i nazwa działu i podziału.
- b) Wyraz polski (przez podkreślenie w rubryce synonimów, patrz niżej p. 7e).
- c) Znaczenie wyrazu i, gdzie będzie uznane za potrzebne, jego rysunek albo wzór objaśniający (matematyczny lub chemiczny).
- d) Równoznacznik wyrazu co najmniej w jednym z języków obcych (patrz niżej p. 7h).
- e) Numer porządkowy kartki (patrz niżej p. 12) ołówkiem w rubryce „L. alf.” (przeznaczonej w następstwie do ułożenia kartek w alfabetycznym porządku).

Rysunek, jeżeli będzie podany, winien być pomieszczony na dolnej połowie strony odwrotnej, patrz p. 7k.

7. Przy wypełnianiu poszczególnych rubryk należy mieć na uwadze co następuje:

a) Nr. i nazwa działu winny być podane ściśle według nomenklatury p. 3 niniejszej instrukcji.

b) Nr. i nazwa poddziału winny być podawane po uzgodnieniu przez Komisję wykazu poddziałów, proponowanych przez współpracownika.

c) Liczba poddziałów winna wynosić nie więcej jak 7. Każdy poddział może być podzielony nie więcej jak na tyleż ustępów, każdy zaś ustęp nie więcej jak na tyleż punktów, zawierających nie więcej jak po 60 wyrazów w każdym punkcie. W ten sposób w skorowidzu alfabetycznym każdy wyraz poddziału będzie mógł otrzymać przy numeracji dziesiętnej wyrazów swój numer cztero-cyfrowy, przytem otrzyma się jeszcze pewien zapas miejsc w podziałach i punktach na późniejsze uzupełnienia (por. zał. 2).

d) Rubrykę „Wyraz polski” współpracownik pozostawia bez wypełnienia. Rubryka ta będzie wypełniona przez Komisję po rozpatrzeniu następnej rubryki synonimów i po przyjęciu wyrazu, odpowiadającego pojęciu, określone w rubryce „Znaczenie wyrazu”.

e) W rubryce „Synonimy ze wskazaniem źródeł” podaje się wyrazy polskie, używane do oznaczenia pojęcia, określonego w sąsiedniej rubryce prawej: „Znaczenie wyrazu”. Wyraz, który współpracownik uznaje za najodpowiedniejszy do przyjęcia, podkreśla się.

f) W rubryce „Znaczenie wyrazu” należy podać w kilku słowach ściśle, lecz możliwie zwięzłe określenie pojęcia, któremu wyraz ma odpowiadać.

g) Rubryka „Znak” wypełnia się tylko w tych przypadkach, w których wyraz związany jest z pojęciem, dla którego stosowany jest w literaturze technicznej lub proponuje się przyjąć stały oznacznik, np. przyspieszenie ciężkości *g*, koń mechaniczny MK i t. p.

h) W rubryce dolnej lewej podawać należy wyrazy równoznaczne w językach obcych, ułatwiające niekiedy zrozumienie pojęcia, któremu odpowiada wyraz polski, oraz korzystanie z literatury obcej. Pożądane jest podawanie równoznaczników w czterech języ-

kach obcych, zwłaszcza zaś niepomijanie terminów niemieckich i rosyjskich. Podający równoznaczniki cudzoziemskie winien dobrze rozumieć ich znaczenie i czerpać je z terminologii, przyjętej we współczesnych dziełach naukowych. Transkrypcję wyrazów rosyjskich alfabetem łacińskim objaśniono w załączniku 5.

i) Przy opracowaniu słownictwa w działach nauk technicznych, pomieszczonych w słowniku Schlomanna-Oldenbourga, pożądane jest powołanie się w dolnej rubryce prawej na tom, stronicę i punkt tego słownika.

k) Na odwrotnej stronie kartki co najmniej górna połowa winna być pozostawiona czystą. W dolnej połowie wypełniający kartkę może podać, w razie potrzeby, uzasadnienie proponowanego wyrazu lub inne uwagi. W każdym razie w dolnym prawym rogu strony wypełniający kartkę winien położyć swoją cyfrę lub znak.

8. Przy opracowaniu materiału do słownika ważnem jest określić w przybliżeniu ogólną ilość wyrazów, które mają się mieścić w poddziale, i rozdzielić wyrazy na ustępy i punkty, aby można było przystąpić do opracowania definicji wyrazów w każdym z punktów z osobna, przechodząc od pojęć ogólniejszych do bardziej szczegółowych. Uniknie się często w ten sposób poprawiania definicji wyrazu, która zależeć może od jego umieszczenia.

9. Z wyrazów, zebranych do słownika, należy wyłączyć wyrazy pospolite, nie odnoszące się do pojęć charakteru specjalnego.

10. Każdemu pojęciu może odpowiadać w słowniku tylko jeden wyraz. Wyrazy różne, ściśle odpowiadające temuż pojęciu (synonimy), nie podlegają pomieszczeniu w słowniku. Wyrazy, odpowiadające jednakowym pojęciom, nie mogą być opatrywane różnemi numerami. Wobec tego wyrazy, używane w danej specjalności, lecz odnoszące się do innych, bardziej ogólnych działów, winny być oddzielone osobno; można je będzie umieścić, jeżeli okaże się tego potrzeba, przed słownikiem danego działu, poddziału lub ustępu, lecz z numeracją wyrazów, przyjętą w dziale właściwym, lub wogóle bez numeracji, jeżeli właściwy dział nie został jeszcze opracowany.

11. Materiał, zebrany do słownika, poleca się sprawdzić według słowników lub skorowidzów dzieł specjalnych w celu przekonania się, czy w doborze wyrazów, zakwalifikowanych do słownika A. N. T., nie opuszczono wyrazów, odnoszących się do ważnych pojęć, mających zastosowanie w danej specjalności.

12. Kartki, nadsyłane do Komisji, winny być ułożone w takim porządku, w jakim wyrazy mają być pomieszczone w słowniku, z podziałem kartkami czerwonymi na ustępy i punkty. Kartki winny być ponumerowane ołówkiem w przyjętym porządku w rubryce górnej prawej „L. alf”.

WZÓR KARTKI TERMINOLOGICZNEJ

niewypełnionej.

Nr.	Nazwa działu	Nr. i nazwa poddziału	L. alf.
Wyraz polski		Znaczenie wyrazu	
Synonimy ze wskazaniem źródeł			
niem.			
ros.			
fr.			
ang.			
wł.			
		Znak	
		Słownik Schl.-Old. t.	str. p.

KOMISJA SŁOWNICTWA TECHNICZNEGO A. N. T.

Wymiar kartki: 75 × 125 mm.

WZÓR KARTKI TERMINOLOGICZNEJ

z przykładem jej wypełnienia.

Nr.	Nazwa działu	Nr. i nazwa poddziału	L. alf.
24	<i>Komunikacje lądowe. Drogi. Mosty.</i>	6. <i>Eksploatacja dróg żelaznych</i>	2502
Wyraz polski	Zapowiadanie pociągów	Znaczenie wyrazu	
Synonimy ze wskazaniem źródeł	<i>Zapowiadanie pociągów</i> <i>Zgłaszanie pociągów</i> <i>Oznajmianie pociągów</i>	<i>Porozumienie się dwóch stacyj co do wyprawiania i przyjmowania pociągów</i>	
niem.	<i>Zugmeldung</i>		
ros.	<i>izwieszczenie o dwizenji pojezdow</i>		
fr.	<i>annonce des trains</i>		
ang.	<i>train signalling</i>		
wł.			
		Znak	
		Słownik Schl.-Old t.	V str. 520 p. 5

KOMISJA SŁOWNICTWA TECHNICZNEGO A. N. T.

STOWARZYSZENIE TECHNIKÓW POLSKICH

w Warszawie

KONTO — P. K. O. Nr. 128.

I. POSIEDZENIE TECHNICZNE.

W piątek, dnia 16 maja r. b. o godz. 8-ej wiecz. w Wielkiej sali gmachu Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie (Czackiego 3-5) odbędzie się posiedzenie techniczne, na którym prof. Stanisław KUNICKI wygłosi odczyt p. t.: „Zastosowanie żelaza w nowoczesnym budownictwie mieszkaniowym”.

II. KOMUNIKATY KÓŁ i WYDZIAŁÓW.

Dnia 20 maja r. b. odbędzie się posiedzenie Koła Mechaników, na którym p. inż. Cegielski wygłosi odczyt p. t.: „Zastosowanie pomp odśrodkowych do otworów wgłębnych”. Posiedzenie odbędzie się w sali nr. IV.

Dnia 3 czerwca r. b. na kolejnym posiedzeniu Koła Mechaników w sali nr. IV wygłosi odczyt p. inż. Józef Landau p. t.: „O akumulatorach Ruthsa i ich zastosowaniu w przemyśle i elektrowni” — z przeżroczami.

ZARZĄD KOŁA B. WYCH. POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ zawiadamia, że z racji 25-lecia strajku szkolnego, w dniu 29 maja r. b. odbędzie się Ogólny Zjazd Koleżeński z następującym porządkiem dziennym: godz. 9 min. 30 rano msza święta w kościele Zbawiciela, godz. 10 min. 30 rano akademja w auli Politechniki Warszawskiej z udziałem wprowadzonych gości, na którą składają się następujące referaty: 1) ogólna charakterystyka społeczeństwa i młodzieży politechnicznej epoki 1898—1905 r.” — wygłosi kol. A. Ponikowski; 2) organizacja i życie w „Zjednoczeniu” — wygłosi kol. Z. Piotrowski; 3) udział młodzieży politechnicznej w ruchach rewolucyjno-niepodległościowych — wygłosi kol. A. Kowalski; 4) udział młodzieży politechnicznej w pracy oświatowo-narodowej — wygłosi kol. K. Jakimowicz; 5) udział młodzieży politechnicznej w walce o szkolnictwo polskie — wygłosi kol. P. Podgórski. Po akademji o godz. 14-ej wspólny obiad w ścisłym gronie koleżeńskim. Udział w Zjeździe wynosi zł. 5. Obiad zł. 20. Koledzy, którzy będą chcieli uczestniczyć w obiedzie, proszeni są o wpłacenie do P. K. O. na konto 9816 złotych 20 do dnia 22 maja r. b. Wszelkich informacji w sprawie zjazdu udzielają: przewodniczący Koła kol. Lucjan Orłowski, Warszawa, Krucza 14, tel. 525-68 i 317-55 oraz sekretarz kol. Wacław Gaładyk, Warszawa, Kielecka 43, tel. 220-01. Zarząd Koła ma przyobiecane ulgi kolejowe dla uczestników Zjazdu oraz ulgowe bilety do teatrów.

III. DZIAŁ INFORMACYJNY

POSADY WAKUJĄCE:

34—Filja Wojsk. Zakł. Zaop. Int. i Tab. w Brześciu n/B. reflektuje na zaangażowanie jednego Inżyniera obeznanego z elektrotechniką i działem maszynowym, posiadającego conajmniej 3-letnią praktykę.

36—Dnia 1 sierpnia 1930 r. będzie do objęcia w Magistracie m. Pińska posada Rzeczoznawcy Technicznego, przez osobę posiadającą kwalifikację w myśl art. 361 i uprawnienia budowlane wg. art. 387 Prawa Budowlanego. Wynagrodzenie: pobory urzędnika państwowego VII kat. pracy i 15% dodatek komunalny. Petent winien posiadać kilkunastoletnią praktykę budowy domów, dróg i instalacji elektrycznej. Podania, do których należy dołączyć życiorys i referencje, należy kierować do p. Prezydenta m. Pińska.

(D. ciąg patrz III str. okładki).

„TECHNIK”

Dwutygodnik poświęcony sprawom
górnictwa, hutnictwa,
przemysłu i budownictwa.

Redakcja i Administracja: Katowice, Ligonia 30. II p.
tel. 30-90 P. K. O. Nr. 305.249.

Prenumerata roczna zł. 12.—, półroczna zł. 6.—, kwartalna zł.3.—

Numer pojedynczy 50 groszy.

KATALOG

KSIĄŻEK, CZASOPISM
I ODDZIELNYCH
BROSZUR z DZIEDZINY

„POLSKIEJ TECHNIKI”

WYDANYCH OD ROKU 1918 DO 31 GRUDNIA 1928

UKAZAŁ SIĘ
Z DRUKU NAKŁADEM
Z W I A Z K U
POLSK. ZRZESZ.
TECHNICZNYCH.